Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

11. september 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 549/2013 – det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union – nr. 20.15 i bilag A – en national olympiske komités kontrol af nationale idrætsforbund, der er konstitueret i form af nonprof-itinstitutioner (NPI) – nr. 20.15, andet punktum, i bilag A – begrebet »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet« – rækkevidde – nr. 20.15, første punktum, i bilag A – begrebet »beføjelse til at bestemme [en NPI's] generelle politik eller strategi« – rækkevidde – nr. 2.39, litra d), nr. 20.15, litra d), og nr. 20.309, litra i), sidste punktum, i bilag A – hensyntagen til kontingenter betalt af medlemmerne til NPI'en«

I de forenede sager C-612/17 og C-613/17,

angående to anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Corte dei conti (revisionsret, Italien) ved afgørelser af 13. september 2017, indgået til Domstolen den 24. oktober 2017, i sagerne

Federazione Italiana Golf (FIG)

mod

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT),

Ministero dell'Economia e delle Finanze (sag C-612/17),

og

Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

mod

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (sag C-613/17),

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af formanden for Anden Afdeling, A. Arabadjiev, Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Anden Afdeling, og dommer C. Vajda (refererende dommer),

generaladvokat: G. Hogan,

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

* Processprog: italiensk.

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. februar 2019,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Federazione Italiana Golf (FIG) ved avvocati P. Montone og M. Montone,

– Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) ved avvocato G. Tobia,

– den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato G. De Bellis og D. Del Gaizo,

– Europa-Kommissionen ved F. Moro og F. Simonetti, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 28. februar 2019,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 174, s. 1).

2 Disse anmodninger er blevet indgivet i forbindelse med to tvister mellem dels, i sag C-612/17, på den ene side Federazione Italiana Golf (det italienske golfforbund, herefter »FIG«) og på den anden side Istituto Nazionale di Statistica (det nationale institut for statistik, Italien, herefter »ISTAT«) og Ministero dell'Economia e delle Finanze (økonomi- og finansministeriet, Italien), dels, i sag C-613/17, Federazione Italiana Sport Equestri (det italienske rideforbund, herefter »FISE«) og ISTAT vedrørende opførelsen for 2017 af FIG og FISE på listen over de offentlige myndigheder, der var omfattet af den offentlige forvaltnings konsoliderede driftsregnskab (herefter »ISTAT-listen af 2016«).

Retsforskrifter

EU-retten

3 Første betragtning til forordning nr. 549/2013 har følgende ordlyd:

»Til politikudformning i Unionen og overvågning af medlemsstaternes økonomier og Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) kræves der sammenlignelige, ajourførte og pålidelige oplysninger om økonomiens struktur og udviklingen af den økonomiske situation i de enkelte medlemsstater eller regioner.«

4 Tredje betragtning til denne forordning fastsætter:

»Unionens borgere har brug for økonomiske regnskaber som et grundlæggende værktøj til analyse af den økonomiske situation i en medlemsstat eller region. Af hensyn til sammenligneligheden bør sådanne regnskaber udarbejdes på grundlag af ét enkelt sæt principper, der ikke giver mulighed for forskellige fortolkninger. De fremlagte oplysninger bør være så præcise, komplette og rettidige som muligt for at sikre størst mulig gennemsigtighed for alle sektorer.«

5 Den nævnte forordnings bilag A, kapitel 1, der omhandler hovedtrækkene og grundprincipperne i det europæiske regnskabssystem (herefter »ENS 2010«), indeholder nr. 1.01, 1.19, 1.34, 1.35, 1.36, 1.37 og 1.57, der har følgende ordlyd:

»1.01 [ENS 2010] er et internationalt kompatibelt regnskabssystem til systematisk og detaljeret beskrivelse af en samlet økonomi (f.eks. en region, et land eller en række lande), dens bestanddele og sammenhæng med andre samlede økonomier.

[…]

1.19 For [Unionen] og [dens][…] medlemsstater spiller ENS-tallene en vigtig rolle ved udformningen og forvaltningen af den økonomiske og sociale politik.

I det følgende er der vist eksempler på anvendelser af ENS:

[…]
b) fastlæggelse af kriterierne for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud: målinger af offentlig forvaltning og services underskud og gæld

[…]

1.34 Sektorregnskaber opstilles ved at henføre enhederne til sektorer, således at det er muligt at fordele transaktioner og saldoposter på sektorer, hvorved der fremkommer mange fundamentale data til brug for den økonomiske politik og finanspolitikken. De vigtigste sektorer er husholdningerne, offentlig forvaltning og service, selskaber (finansielle og ikkefinansielle), nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger (NPISH) og udlandet.

Sondringen mellem markedsmæssig og ikkemarkedsmæssig aktivitet har stor betydning. En enhed, der kontrolleres af offentlig forvaltning og service, og som betragtes som et markedsmæssigt selskab, henføres til selskabssektoren uden for sektoren offentlig forvaltning og service. Selskabets underskud og gæld vil således ikke indgå i det offentliges underskud og gæld.

1.35 Det er af stor betydning, at der er fastlagt klare og robuste kriterier for klassificering af enhederne efter sektor.

Den offentlige sektor omfatter alle økonomiens residente institutionelle enheder, som kontrolleres af offentlig forvaltning og service. Den private sektor består af alle andre residente enheder.

Tabel 1.1 nedenfor indeholder kriterierne for sondringen mellem den offentlige og den private sektor og i den offentlige sektor sondringen mellem sektoren offentlig forvaltning og service og sektoren offentlige selskaber og i den private sektor mellem NPISH og private selskaber.

Tabel 1.1

Kriterier	Kontrolleret af offentlig forvaltning og service (den offentlige sektor)	Privat kontrolleret (den private sektor)
Ikkemarkedsmæssig produktion	Offentlig forvaltning og service	NPISH'er
Markedsmæssig produktion	Offentlige selskaber	Private selskaber

1.36 Kontrol defineres som beføjelser til at bestemme en institutionel enheds generelle politik eller strategi. Angående en mere detaljeret definition af kontrol henvises til 2.35-2.39.

1.37 Om en aktivitet er markedsmæssig eller ikkemarkedsmæssig, og dermed om offentlige enheder skal klassificeres i sektoren offentlig forvaltning og service eller i sektoren selskaber, afgøres på grundlag af følgende regel:

En aktivitet anses for at være markedsmæssig, når de tilsvarende varer og tjenester sælges på følgende betingelser:
1) Sælgerne søger at opnå størst mulig fortjeneste på lang sigt og kan frit sælge varer og tjenester til enhver, der er parat til at betale den forlangte pris.
2) Køberne søger i kraft af deres begrænsede midler at opnå størst mulig nytteværdi og køber kun de produkter, som bedst opfylder deres behov til den forlangte pris.
3) Der findes velfungerende markeder, hvortil sælgere og købere har adgang. Et marked kan være velfungerende, selv om disse betingelser ikke er opfyldt i alle henseender.

[…]

1.57 Institutionelle enheder er økonomiske enheder, som er i stand til at eje varer og aktiver, stifte gæld og udøve økonomiske aktiviteter og på egne vegne indgå transaktioner med andre enheder. I ENS 2010 opdeles de institutionelle enheder i fem gensidigt udelukkende indenlandske institutionelle sektorer bestående af:
a) ikkefinansielle selskaber
b) finansielle selskaber
c) offentlig forvaltning og service
d) husholdninger
e) [NPISH'er]

De fem sektorer udgør tilsammen den samlede indenlandske økonomi. Hver sektor er igen opdelt i delsektorer. Ved hjælp af ENS 2010 er det muligt at opstille et komplet sæt strøm- og statuskonti for hver sektor og delsektor samt for den samlede økonomi. Ikkeresidente enheder kan indgå i et samspil med disse fem indenlandske sektorer, og samspillet vises mellem de fem indenlandske sektorer og en sjette institutionel sektor: udlandet.

[…]«

6 I dette bilags kapitel 2 med overskriften »Enheder og deres gruppering« har nr. 2.12, diagram 2.1 og nr. 2.34, 2.39 og 2.130 følgende ordlyd:

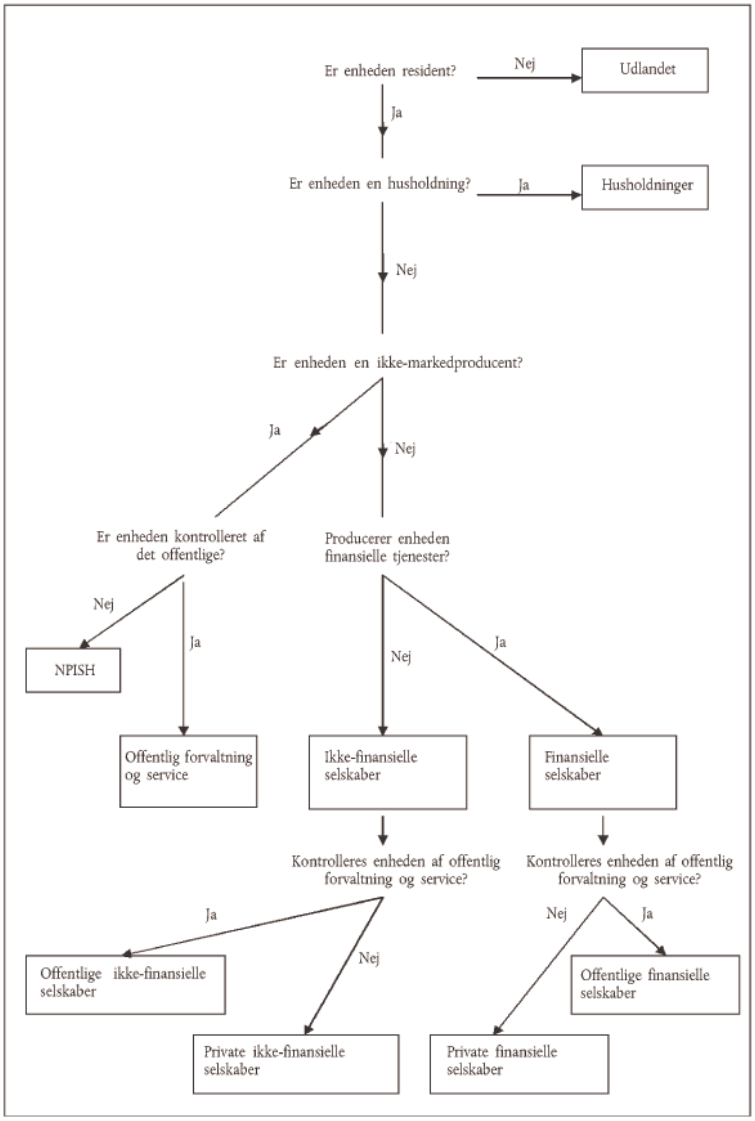
»2.12 *Definition*: En institutionel enhed er en økonomisk enhed, der er kendetegnet ved fri beslutningsret i udøvelsen af dens hovedfunktion. En resident enhed betragtes som en institutionel enhed i det økonomiske område, hvor den har sit økonomiske interessecentrum, hvis den har fri beslutningsret og enten fører et fuldstændigt regnskab eller kan udarbejde et fuldstændigt regnskab.

En enhed har fri beslutningsret, hvad angår dens hovedfunktion, hvis den:
a) har ret til at eje varer eller aktiver for egen regning og vil kunne overdrage og få overdraget ejendomsretten til varer og aktiver i transaktioner med andre institutionelle enheder
b) kan træffe økonomiske beslutninger og udøve økonomiske aktiviteter, som den selv har det direkte juridiske ansvar for
c) kan stifte gæld på egne vegne, påtage sig andre eller yderligere forpligtelser samt indgå aftaler, og

d) kan føre et fuldstændigt regnskab, hvori der foretages en regnskabsmæssig registrering af alle transaktioner, som har fundet sted i regnskabsperioden, samt opstille en statuskonto for aktiver og passiver.

[…]

Figur 2.1 — Fordeling af enheder på sektorer

[…]

2.34 Figur 2.1 viser, hvordan enhederne fordeles på hovedsektorer. For at bestemme, til hvilken sektor en enhed, der er resident, og som ikke er en husholdning, henregnes ifølge figuren, er det nødvendigt at bestemme, om den kontrolleres af den offentlige forvaltning og service eller ej, og om den er markedsproducent eller ikkemarkedsproducent.

[…]

2.39 I forbindelse med nonprofit-institutioner, som har status af selvstændige juridiske enheder, skal følgende fem faktorer tages i betragtning ved afgørelsen af, om der foreligger kontrol:
a) udnævnelse af ledende personale
b) bestemmelserne i forretningsgrundlaget
c) kontraktmæssige aftaler
d) finansieringsgraden
e) graden af risiko, som det offentlige påtager sig.

I lighed med selskaber kan en enkelt indikator i nogle tilfælde være nok til, at enheden er kontrolleret, men i andre tilfælde er det et antal separate indikatorer, der tilsammen peger på, at enheden er kontrolleret.

[…]

2.130 […] Ikkemarkedsmæssige NPISH'er, der kontrolleres af den offentlige forvaltning og service, klassificeres i sektoren offentlig forvaltning og service (S.13).

[…]«

7 Kapitel 3, nr. 3.31, i bilag A til forordning nr. 549/2013 fastsætter:

»[…]

En privat [nonprofit-institution (NPI)] tilhører NPISH-sektoren, hvis den er ikkemarkedsproducent, undtagen hvis den kontrolleres af offentlig forvaltning og service. Hvis en privat NPI kontrolleres af det offentlige, tilhører den sektoren offentlig forvaltning og service.

[…]«

8 Dette bilags kapitel 4, der har overskriften »Fordelingstransaktioner«, indeholder nr. 4.125 og 4.126, som fastsætter følgende:

»*Løbende overførsler til NPISH'er (D.751)*

4.125 *Definition*: Løbende overførsler til NPISH'er omfatter alle frivillige bidrag (undtagen testamentariske gaver), medlemskontingenter og finansiel støtte, som NPISH'er modtager fra husholdninger (inklusive ikkeresidente husholdninger) og i mindre omfang fra andre enheder.

4.126 Løbende overførsler til NPISH'er omfatter:
a) medlemsgebyrer fra husholdninger til faglige, politiske, sportslige, kulturelle eller religiøse organisationer eller sammenslutninger i NPISH-sektoren

[…]«

9 I samme bilags kapitel 20, der vedrører kontiene for offentlig forvaltning og service, indgår nr. 20.05, 20.13, 20.15, 20.17, 20.18, 20.29, 20.306, 20.309 og 20.310. Disse numre har følgende ordlyd:

»20.05 Sektoren offentlig forvaltning og service (S.13) består af alle offentlige enheder og alle ikkemarkedsmæssige nonprofit-institutioner, der kontrolleres af offentlige enheder. […]

[…]

20.13 Nonprofit-institutioner (NPI'er), der er ikkemarkedsproducenter og kontrolleres af offentlige enheder, er enheder under sektoren offentlig forvaltning og service.

[…]

20.15 Kontrol med en NPI defineres som beføjelser til at bestemme NPI'ens generelle politik eller strategi. Offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, der udøver samme aktivitet, er irrelevante ved afgørelsen af, om det offentlige kontrollerer en individuel enhed eller ej. For at afgøre, hvorvidt en NPI er kontrolleret af det offentlige, bør der tages hensyn til følgende fem indikatorer:

a) udnævnelse af ledende ansatte
b) andre bestemmelser i det instrument, hvorved nonprofit-institutionen er blevet oprettet, f.eks. forpligtelser i nonprofit-institutionens vedtægter
c) kontraktmæssige aftaler
d) finansieringsgrad
e) risikograden.

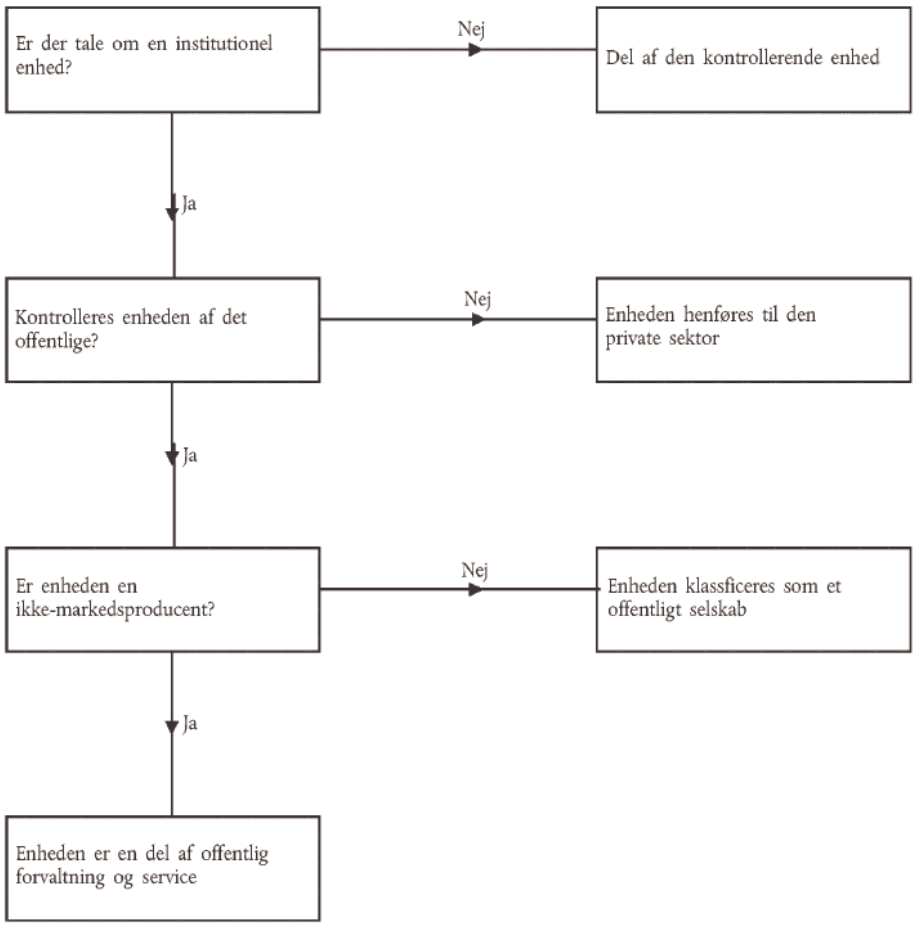
At en enkelt indikator er opfyldt, kan være nok til, at en nonprofit-institution må anses for at være kontrolleret af det offentlige. Hvis en nonprofit-institution, der hovedsagelig finansieres af det offentlige, fortsat er i stand til at bestemme sin politik eller strategi i betydeligt omfang som nævnt i de øvrige indikatorer, anses den imidlertid ikke for at være kontrolleret af det offentlige. I de fleste tilfælde er det en række indikatorer, der tilsammen peger på, at nonprofit-institutionen er kontrolleret af det offentlige. Det vil være en skønsmæssig afgørelse, der kan træffes på grundlag af disse indikatorer.

[…]

Andre enheder under sektoren offentlig forvaltning og service

20.17 Det kan være vanskeligt at afgøre klassificeringen af producenter af varer og tjenester, der arbejder under indflydelse af offentlige enheder. De kan henregnes til offentlig forvaltning og service eller klassificeres som offentlige selskaber, hvis de er institutionelle enheder. I sådanne tilfælde anvendes nedenstående beslutningstræ.

Figur 20.1 — Beslutningstræ

Offentlig kontrol

20.18 Kontrol med en enhed defineres som beføjelser til at bestemme enhedens generelle politik eller strategi. […]

[…]

Kriteriet markedsmæssig/ikkemarkedsmæssig

20.29 […]

Evnen til at udøve en markedsmæssig aktivitet vurderes først og fremmest ud fra det sædvanlige kvantitative kriterium (50% -kriteriet), hvor salget sættes i forhold til produktionsomkostningerne (jf. 20.30 og 20.31). For at være en markedsproducent skal den offentlige enhed dække mindst 50% af sine omkostninger ved sit salg over en fortløbende flerårig periode.

[…]

20.306 Alle institutionelle enheder i den offentlige sektor er residente enheder, der kontrolleres af det offentlige, enten direkte eller indirekte gennem enheder under den offentlige sektor i fællesskab. Kontrol med en enhed defineres som beføjelser til at bestemme enhedens generelle politik. Dette er beskrevet mere indgående nedenfor.

[…]

Offentlig kontrol

20.309 Kontrol med en resident enhed under den offentlige sektor defineres som beføjelser til at bestemme enhedens generelle politik. Dette kan være gennem direkte rettigheder, som indehaves af en enkelt enhed under den offentlige sektor, eller gennem flere enheders kollektive rettigheder. Følgende indikatorer viser, om der foreligger kontrol:

a) Ret til at udnævne, nedlægge veto imod eller fjerne et flertal af ledende medarbejdere, bestyrelsesmedlemmer osv. Ret til at udnævne, fjerne, godkende eller nedlægge veto imod et flertal af medlemmerne af en enheds ledende organ er et tilstrækkeligt kriterium for, at der foreligger kontrol. Denne ret kan indehaves direkte af en enkelt enhed under den offentlige sektor eller gennem flere enheders kollektive rettigheder. Hvis de første udnævnelser kontrolleres af den offentlige sektor, men efterfølgende erstatninger ikke er underlagt denne kontrol, forbliver enheden under den offentlige sektor indtil det tidspunkt, hvor størstedelen af de ledende medarbejdere ikke udnævnes under kontrol.

b) Ret til at udnævne, nedlægge veto mod eller fjerne ledende personale. Hvis den generelle politik i praksis fastlægges af vigtige medlemmer af ledelsen, f.eks. den administrerende direktør, formanden og finansdirektøren, får beføjelserne til at udnævne, nedlægge veto mod eller fjerne disse medarbejdere større betydning.

c) Ret til at udnævne, nedlægge veto imod eller fjerne et flertal af medlemmerne af vigtige udvalg i enheden. Hvis vigtige elementer i den generelle politik, f.eks. aflønning af ledende personale og forretningsstrategien, er uddelegeret til underudvalg, så er retten til at udnævne, fjerne eller nedlægge veto mod ledende medlemmer af disse underudvalg et kriterium for, at der foreligger kontrol.

d) Besiddelse af hovedparten af stemmerettighederne. Hvis hovedparten af stemmerettighederne besiddes, vil der normalt foreligge kontrol, forudsat at beslutningerne træffes efter princippet én aktie-én stemme. Aktierne kan ejes direkte eller indirekte gennem fælles ejendomsret tilhørende alle enheder under den offentlige sektor. Hvis beslutningerne ikke træffes efter princippet én aktie-én stemme, bør forholdene analyseres nærmere for at afgøre, om den offentlige sektor har flertalsret.

e) Rettigheder i henhold til særlige aktier og optioner. Aktier med særlige rettigheder (golden shares) var tidligere almindelige i privatiserede selskaber og forekommer også i nogle SPE'er. I nogle tilfælde giver de enheder under den offentlige sektor en række rettigheder til beskyttelse af bestemte interesser, enten permanent eller med tidsbegrænsning. At der findes sådanne aktier, er ikke i sig selv en indikator for kontrol, men forholdet må analyseres nærmere, navnlig hvornår rettighederne kan gøres gældende. Hvis rettighederne påvirker enhedens løbende generelle politik, vil de have betydning for, hvordan klassificeringen skal ske. I andre tilfælde vil der være tale om særlige beføjelser, der kan give ret til at kontrollere den generelle politik i nødsituationer osv. Disse anses ikke for at være relevante, hvis de ikke har virkning på den løbende politik, selv om de, hvis de udnyttes, normalt vil medføre omgående omklassificering. Forekomsten af aktieoptioner i enheder under den offentlige sektor i visse tilfælde er en lignende situation, og det må vurderes, om retten til at anvende optionen påvirker enhedens generelle politik.

f) Ret til at kontrollere i kraft af kontraktmæssige aftaler. Hvis en enheds samlede salg finder sted til en enkelt enhed under den offentlige sektor eller en gruppe enheder under den offentlige sektor, kan der foreligge dominerende indflydelse, der kan anses for at være kontrol. At der er andre kunder, eller at der kan være andre kunder, er en indikator for, at enheden ikke kontrolleres af enheder under den offentlige sektor. Hvis enheden på grund af den offentlige sektors indflydelse kun har begrænset mulighed for at handle med kunder uden for den offentlige sektor, er dette en indikator for, at der foreligger kontrol fra den offentlige sektors side.

g) Ret til kontrol på grundlag af låneaftaler. Långivere kræver ofte mulighed for kontrol som betingelse for at yde lån. Hvis den offentlige sektor kræver kontrol ved långivning eller for at nedbringe risikoen ved garantistillelse, og denne kontrol er strengere end den, en enhed under den private sektor normalt ville blive udsat for i en bank, indikerer det kontrol. Hvis en enhed skal indhente tilladelse fra den offentlige sektor for at kunne optage lån, er dette en indikator for kontrol.

h) Kontrol via overdreven regulering. Hvis der er tale om så snæver regulering, at den i praksis dikterer foretagendets generelle politik, er det en form for kontrol. Offentlige myndigheder kan i nogle tilfælde have store reguleringsmæssige beføjelser, særlig på områder som monopoler og privatiserede forsyningsvirksomheder, hvor der er et element af forsyningspligt. Der kan forekomme reguleringsmæssige beføjelser på vigtige områder, f.eks. prisfastsættelse, uden at enheden overdrager kontrollen med den generelle politik. Hvis enheden selv har valgt at operere i et meget reguleret miljø, er det på samme måde en indikator for, at enheden ikke er underlagt kontrol.

i) Andet. Der kan også opnås kontrol gennem beføjelser eller rettigheder fastsat i en enheds vedtægter, f.eks. med henblik på at fastsætte begrænsninger med hensyn til aktiviteter, mål og drift, godkende budgetter, forhindre vedtægtsændringer eller likvidation, godkende udbytte eller bringe forbindelserne med den offentlige sektor til ophør. En enhed, der i fuldt eller næsten fuldt omfang finansieres af den offentlige sektor, anses for at være kontrolleret, hvis kontrollen med de midler, der stilles til rådighed, er restriktiv nok til at bestemme den generelle politik på området.

20.310 Hver klassificering må vurderes særskilt, og nogle af disse indikatorer er nødvendigvis ikke relevante for hvert enkelt tilfælde. Nogle indikatorer, f.eks. 20.309, a), c) og d), er i sig selv nok til, at der foreligger kontrol. I andre tilfælde kan en række separate indikatorer tilsammen være tegn på kontrol.

[…]«

Italiensk ret

10 Artikel 1 i decreto legge n. 220 (lovdekret nr. 220) af 19. august 2003 (GURI nr. 192 af 20.8.2003), som efter ændringer er blevet ophøjet til lov ved artikel 1 i legge n. 208 (lov nr. 208) af 17. oktober 2003 (GURI nr. 243 af 18.10.2003), bestemmer:

»Republikken anerkender og fremmer autonomien i den nationale idrætslovgivning som udtryk for den internationale idrætslovgivning, der henhører under Den Internationale Olympiske Komité. Forholdet mellem idrætslovgivningen og Republikkens lovgivning reguleres på grundlag af princippet om autonomi, bortset fra i de tilfælde, hvor der foreligger subjektive retsstillinger, der er relevante for Republikkens retsorden, som er knyttet til idrætslovgivningen.«

11 Decreto legislativo n. 242 (lovdekret nr. 242) af 23. juli 1999 (GURI nr. 176 af 29.7.1999, herefter »lovdekret nr. 242/1999«) vedrører omorganiseringen af den italienske olympiske komité (herefter »CONI«). Dette lovdekrets artikel 4, stk. 2, har følgende ordlyd:

»Repræsentanterne for det [nationale idræts-]forbund som defineret inden for rammerne af olympiske sportsgrene skal udgøre flertallet af de stemmeberettigede i CONI«

12 Artikel 15, stk. 1-6, i lovdekret nr. 242/1999 vedrørende de nationale idrætsforbund og associerede idrætsdiscipliner bestemmer:

»1. De nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliner udøver deres idrætsaktivitet i overensstemmelse med afgørelserne og retningslinjerne fra [Den Internationale Olympiske Komité], de internationale forbund og CONI og tager derved også hensyn til den offentlige karakter af bestemte aktivitetskategorier, som er omhandlet i CONI's vedtægter. I disse deltager idrætsselskaber og -foreninger samt – alene i de tilfælde, som er fastsat i de nationale idrætsforbunds og associerede idrætsdiscipliners vedtægter med hensyn til denne særlige aktivitet – også enkelte medlemmer.

2. De nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliner er foreninger med status af privatretlige juridiske personer. De handler ikke med gevinst for øje og er i mangel af udtrykkelige bestemmelser i nærværende dekret underlagt de civilretlige regler og disses gennemførelsesbestemmelser.

3. De nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliners regnskaber godkendes hvert år af forbundsadministrationen og er underlagt CONI's nationale udvalgs godkendelse. Hvis forbundets eller de associerede discipliners revisorer afgiver en negativ udtalelse eller i mangel af en godkendelse fra CONI's nationale udvalg, indkaldes selskabernes og foreningernes forsamling, således at der kan træffes afgørelse om godkendelse af regnskabet.

4. Den forsamling, der vælger ledelsen, godkender forvaltningsorganets budgetplaner, som kontrolleres af forsamlingen efter hver fireårsperiode og den mandatperiode, for hvilke de er blevet godkendt.

5. De nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliner anerkendes til idrætsformål af det nationale råd.

6. Anerkendelse af nye nationale idrætsforbund og associerede idrætsdiscipliner som privatretlige juridiske personer sker i henhold til [decreto del Presidente della Repubblica n. 361 (dekret fra republikkens præsident nr. 361) af 10.2.2000)] efter det nationale råds forudgående anerkendelse til idrætsformål.«

13 Artikel 16 i lovdekret nr. 242/1999 fastsætter:

»De nationale idrætsforbund og associerede idrætsdiscipliner reguleres af vedtægtsbestemmelser og retsforskrifter på grundlag af princippet om internt demokrati, princippet om enhvers deltagelse i idrætsaktiviteter på lige vilkår og i overensstemmelse med national og international idrætslovgivning.«

14 Artikel 6 i CONI's vedtægter vedrørende CONI's nationale råd fastsætter i stk. 1:

»Det nationale råd, som er det øverste repræsentationsorgan inden for italiensk idræt, udbreder den olympiske idé, sørger for alt det nødvendige til forberedelsen af de olympiske lege, regulerer og koordinerer den nationale sportsaktivitet og harmoniserer de nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliners aktiviteter.«

15 Artikel 6, stk. 3, i CONI's vedtægter fastsætter:

»I henhold til regel 29, nr. 3, i det olympiske charter skal stemmeflertallet bestå af stemmer afgivet af repræsentanterne for de nationale idrætsforbund, der er tilsluttet de forskellige internationale forbund, som forvalter de sportsgrene, der indgår i programmet for de olympiske lege.«

16 Artikel 6, stk. 4, i CONI's vedtægter er affattet således:

»Det nationale råd:

[…]

b) fastsætter de grundlæggende principper, som vedtægterne for de nationale idrætsforbund, de associerede idrætsdiscipliner, enhederne til fremme af idræt, anerkendte almennyttige foreninger, idrætsforeninger og -selskaber skal opfylde for at blive anerkendt til idrætsformål, og vedtager det kodeks for judiciel kompetence på idrætsområdet, som skal overholdes af alle de nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliner

c) træffer afgørelse om anerkendelse til idrætsformål af nationale idrætsforbund, associerede idrætsdiscipliner, enheder til fremme af idræt anerkendte almennyttige foreninger på grundlag af de kriterier, der er fastsat i vedtægterne og under hensyntagen til repræsentationen og til idrættens olympiske karakter, den eventuelle anerkendelse af [Den Internationale Olympiske Komité] og den sportslige tradition for den pågældende disciplin

[…]

e) definerer kriterierne og måderne for udøvelse af CONI's kontrol med de nationale idrætsforbund, de associerede idrætsdiscipliner, og, på idrætsområderne, de anerkendte enheder til fremme af idræt

e1) fastsætter, for at sikre den behørige organisation af idrætsmesterskaber, kriterierne og måderne for den af forbundene udøvede kontrol med de [associerede] idrætsselskaber og for CONI's substituerende kontrol i tilfælde af påviste mangler ved de nationale idrætsforbunds kontrol

[…]

f1) træffer efter forslag fra det nationale udvalg afgørelse om at sætte nationale idrætsforbund og associerede idrætsdiscipliner under administration i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder i forvaltningen, eller hvis de ledende organer tilsidesætter idrætslovgivningen groft, eller hvis det fastslås, at disse organer umuligt kan varetage deres opgaver, eller når det ikke er sikret, at de nationale idrætskonkurrencer kan lanceres og afvikles under gode betingelser.

[…]«

17 Artikel 7, stk. 1, i CONI's vedtægter, der vedrører CONI's nationale udvalg, bestemmer:

»Det nationale udvalg er det organ, der leder, gennemfører og kontrollerer CONI's administrative aktivitet; det kontrollerer de nationale idrætsforbund og associerede idrætsdiscipliner – og gennem disse deres interne arbejdsmåde – og enhederne til fremme af idræt.«

18 Artikel 7, stk. 5, i CONI's vedtægter lyder således:

»Det nationale udvalg:

[…]

e) kontrollerer på grundlag de kriterier, som det nationale råd har fastsat, de nationale idrætsforbund for så vidt angår de offentlige aspekter og navnlig den behørige organisering af konkurrencer, forberedelsen til de olympiske lege, elitesportsaktiviteter og anvendelsen af tildelt økonomisk støtte og fastsætter kriterierne for at tildele økonomisk støtte til foreningerne

[…]

f) foreslår det nationale råd at sætte nationale idrætsforbund eller associerede idrætsdiscipliner under administration i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder, der er konstateret i forvaltningen, eller hvis ledelsesorganerne tilsidesætter idrætslovgivningen groft, eller hvis det fastslås, at disse organer umuligt kan varetage deres opgaver, eller hvis de nationale idrætsforbund ikke har vedtaget de retlige procedurer; det kan også foreslå, at de kompetente interne organer sættes under administration for at sikre, at de nationale idrætskonkurrencer kan lanceres og afvikles under gode betingelser.

[…]

g2) godkender budgettet og de programmer, der er knyttet til aktiviteten, samt det årlige regnskab for de nationale idrætsforbund og associerede idrætsdiscipliner

[…]

h1) udpeger de revisorer, der repræsenterer CONI i de nationale idrætsforbund, de associerede idrætsdiscipliner og i CONI's regionale udvalg

[…]

1) godkender til idrætsformål vedtægterne, bestemmelserne til gennemførelse af vedtægterne, bestemmelserne om judiciel kompetence på idrætsområdet og antidoping-bestemmelserne for de nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliner, hvorved det efterprøver, at disse er i overensstemmelse med loven, CONI's vedtægter, de grundlæggende principper og de af det nationale råd fastlagte retningslinjer og kriterier, og i givet fald inden 90 dage sender dem tilbage til de nationale idrætsforbund og de associerede idrætsdiscipliner, således at de nødvendige ændringer kan foretages

[…]«

19 Artikel 20, stk. 4, i CONI's vedtægter har følgende ordlyd:

»De nationale idrætsforbund udøver deres idrætsaktivitet og de dermed forbundne reklameaktiviteter i overensstemmelse med afgørelserne og instruktionerne fra [Den Internationale Olympiske Komité] og CONI og tager derved også hensyn til den offentlige dimension af bestemte aspekter ved denne aktivitet. Inden for rammerne af idrætslovgivningen tildeles de nationale idrætsforbund teknisk, organisatorisk og administrativ autonomi under CONI's kontrol.«

Tvisterne i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

20 I Italien er FIG og FISE nationale idrætsforbund, som er organiseret som nonprofit-foreninger med juridisk personlighed. Der er tale om privatretlige juridiske personer, der i princippet er underlagt bestemmelserne i den italienske civillovbog.

21 Ved afgørelse offentliggjort i *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (Den Italienske Republiks officielle tidende) af 30. september 2016 opførte ISTAT FIG og FISE på ISTAT-listen af 2016.

22 I denne forbindelse anvendte ISTAT bestemmelserne i ENS 2010 og var først af den opfattelse, at disse to forbund i medfør af kriteriet »markedsmæssig/ikkemarkedsmæssig«, der er fastsat i nr. 20.29 i bilag A til forordning nr. 549/2013, var ikkemarkedsmæssige institutionelle enheder. For at afgøre, om disse

enheder i medfør af nr. 2.130 og 3.31 i bilag A til denne forordning skulle klassificeres i NPISH-sektoren eller i sektoren offentlig forvaltning, efterprøvede ISTAT, om FIG og FISE blev kontrolleret af en offentlig enhed.

23 ISTAT konkluderede, at dette var tilfældet for disse to forbund, for så vidt som de, selv om de begge var tillagt en vis beslutningsautonomi, i betragtning af det betydelige omfang af den kontrol, som CONI udøvede over deres forvaltning, ikke havde en fuldstændig grad af selvbestemmelse. Denne betydelige indflydelse blev tydelig ved en række indicier, herunder CONI's beføjelse til at anerkende forbund til idrætsformål, at godkende disses vedtægter, budget og regnskab, at kontrollere forbundene med hensyn til aspekter, der har en offentlig dimension (konkurrencer, forberedelse af de olympiske lege osv.), og at sætte de nationale idrætsforbund under administration i visse tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder. ISTAT fandt endvidere, at kontingentbetalingerne fra FIG's og FISE's medlemmer skulle anses for at være en afgiftslignende offentlig støtte, og at disse forbund desuden modtog en offentlig finansiering gennem CONI, som var stabil over tid, og som kontrolleres strengt af CONI.

24 FIG og FISE anlagde begge, henholdsvis den 29. november og den 7. december 2016, sag ved den forelæggende ret, Corte dei conti (revisionsret, Italien), med påstand om annullation af ISTAT's afgørelse om at opføre dem på ISTAT-listen af 2016. De er navnlig af den opfattelse, at ISTAT har anvendt bestemmelserne i ENS 2010 fejlagtigt og med urette har antaget, at de var underlagt en offentlig kontrol udøvet af CONI.

25 Efter at have konstateret, at hverken FIG's og FISE's aktiviteter har markedsmæssig karakter, og at disse forbund er nonprofit-institutioner som omhandlet i ENS 2010, har den forelæggende ret anført, at parterne i hovedsagerne er uenige om fortolkningen af begrebet »offentlig kontrol« og navnlig af tre af de kriterier, som der i henhold til nr. 20.15 i bilag A til forordning nr. 549/2013 skal tages hensyn til ved afgørelsen af, om et idrætsforbund som NPI skal anses for at være underlagt offentlig kontrol og således for at henhøre under sektoren offentlig forvaltning og service.

26 Hvad indledningsvis angår det negative kriterium, der fremgår af det andet punktum i dette nr., hvorefter »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet« er irrelevante ved afgørelsen af, om det offentlige kontrollerer en institutionel enhed eller ej, har den forelæggende ret bemærket, at dette udtryk kan forstås i bred forstand og i tvisterne i hovedsagerne kan omfatte både CONI's beføjelse til at udstede retningslinjer vedrørende udøvelsen af idrætsaktiviteter og beføjelsen til at anerkende forbundene til idrætsformål. Hvis disse beføjelser skal kvalificeres som »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser«, er de irrelevante for afgørelsen, om CONI udøver en kontrol over FIG og FISE.

27 Hvad herefter angår det kriterium, hvorefter en offentlig forvaltnings kontrol med en NPI defineres som »[forvaltningens] beføjelser til at bestemme NPI'ens generelle politik eller strategi«, har den forelæggende ret anført, at dette udtryk kan forstås på to forskellige måder. Ifølge en første fortolkning kunne kontrollen, således som det følger af ånden i nr. 1.36 og 20.15 i bilag A til forordning nr. 549/2013, forstås som den offentlige forvaltnings evne til at bestemme den institutionelle enheds generelle politik eller strategi, dvs. evnen til at dirigere, forpligte og udøve indflydelse på den samlede konkrete forvaltning af denne enhed, med undtagelse af beføjelserne til ren formel og ekstern overvågning. Ifølge en anden fortolkning kunne kontrollen forstås i bred forstand, således at den omfatter beføjelserne til formel og ekstern overvågning, som f.eks. beføjelsen til at godkende regnskaberne, udpege revisorer eller godkende vedtægterne.

28 Hvad endelig angår kriteriet vedrørende »finansieringsgraden«, som er omhandlet i nr. 20.15, litra d), i bilag A til forordning nr. 549/2013, har den forelæggende ret bemærket, at både FIG og FISE finansieres med 30% af CONI, mens medlemskontingenter udgør mere end 50% af disse forbunds indtægter. Under disse omstændigheder er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt disse kontingenter kan tages i betragtning inden for rammerne af finansieringskriteriet, og om de skal anses for at være offentlige eller private finansieringskilder.

29 I denne henseende er den forelæggende ret af den opfattelse, at medlemskontingenterne til de pågældende forbund skal kunne tages i betragtning inden for rammerne af bedømmelsen af finansieringsgraden, men at de i denne henseende skal kvalificeres som »private betalinger, som ikke skaber gensidige forpligtelser«, der ikke kan sidestilles med indtægter fra offentlig finansiering. Den forelæggende ret har anført, at såfremt sådanne kontingenter skulle anses for at være »afgiftslignende offentlig støtte« med den begrundelse, at der i lighed med det, som ISTAT gør gældende, er tale om offentlige overførsler, der udgør de midler, der stilles til rådighed, og som CONI garanterer hvert forbund, ville dette udmunde i, at der blev indført en kontrolindikator, der ikke er fastsat i ENS 2010. Ifølge denne ret vil det, hvis en sådan fortolkning skal følges, kunne antages, at FIG og FISE takket være de private kontingenter fra deres medlemmer har udviklet en betydelig selvfinansieringsevne, der gør det muligt for dem at bestemme deres generelle politik eller strategi i betydeligt omfang, og som således udelukker enhver offentlig kontrol fra CONI's side på trods af, at CONI finansierer dem med 30%.

30 På denne baggrund har Corte dei conti (revisionsret, Italien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal begrebet »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet«, i henhold til nr. 20.15 i [bilag A til] forordning nr. 549/2013 forstås i bred forstand, således at det også omfatter beføjelsen til at udstede idrætsmæssige retningslinjer (såkaldt »soft law«) og den beføjelse, der er fastsat i loven, med henblik på erhvervelse af status som juridisk person og handlebeføjelser i idrætssektoren, hvilke beføjelser alle italienske nationale idrætsforbund normalt har?

2) Skal den generelle kontrolindikator i henhold til nr. 20.15 i [bilag A til] forordning nr. 549/2013[…] (beføjelser til »at bestemme [en institutionel enheds] generelle politik eller strategi«) forstås i materiel forstand som [beføjelsen] til at dirigere, forpligte og udøve indflydelse på nonprofit-[enhedens][…] forvaltning, eller kan det forstås i en ikke-teknisk forstand således, at det også omfatter andre beføjelser til eksternt tilsyn end dem, der er fastsat i de særlige kontrolindikatorer i henhold til litra a)[-e),][…] i nr. 20.15 [i bilag A til forordning nr. 549/2013] (såsom eksempelvis beføjelser til at godkende regnskaber, udpege revisorer og godkende vedtægter og anden form for regulering, idrætsmæssige retningslinjer eller anerkendelse af idrætsgrene)?

3) Kan der på grundlag af bestemmelserne i nr. 20.15, 4.125 og 4.126 i [bilag A til forordning nr. 549/2013] tages hensyn til kontingenterne ved afgørelsen af, om der foreligger offentlig kontrol og i samme forbindelse til en præcisering af, om disse kontingenters størrelse, sammen med andre indtægter, på baggrund af den konkrete sags særlige omstændigheder kan godtgøre, at nonprofit-institutionen har en betydelig grad af selvbestemmelse?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

31 Tvisterne i hovedsagerne vedrører spørgsmålet, om to italienske ikkemarkedsmæssige institutionelle enheder, der er organiseret i NPI-form, nemlig FIG og FISE, skal anses for at være kontrolleret af en offentlig forvaltning, dvs. CONI, med henblik på deres klassificering enten i sektoren offentlig forvaltning og service eller i NPISH-sektoren i overensstemmelse med reglerne i ENS 2010.

32 Som det fremgår af første og tredje betragtning og af nr. 1.01 og 1.19 i bilag A til forordning nr. 549/2013, opstiller ENS 2010 en referenceramme, der både i EU-borgernes og i selve Unionens interesse skal tjene til at udarbejde medlemsstaternes regnskaber. For at der kan opnås sammenlignelige resultater, skal denne udarbejdelse foretages på grundlag af ensartede principper, som ikke kan fortolkes på forskellige måder.

33 Med henblik på beregningen i henhold til ENS 2010 skal alle institutionelle enheder – som i det væsentlige er defineret i nr. 1.57 og 2.12 i bilag A til forordning nr. 549/2013 som økonomiske enheder, der er kendetegnet ved fri beslutningsret i udøvelsen af deres hovedfunktion – være tilknyttet en af de seks vigtigste sektorer, der er nævnt i nr. 1.34 i bilag A til denne forordning, dvs. husholdninger, offentlig forvaltning og service, finansielle selskaber, ikkefinansielle selskaber, NPISH'er eller udlandet.

34 For at bestemme den sektor, som en resident institutionelle enhed, som ikke er en husholdning, såsom en NPI, er knyttet til, skal det efterprøves, om der er tale om en markedsproducent eller ikkemarkedsproducent, for at kunne adskille de enheder, der skal klassificeres blandt selskaber, fra dem, der ikke skal klassificeres som sådanne. Hvad angår ikkemarkedsenhederne skal det fastlægges, om disse kontrolleres af en offentlig forvaltning eller ej. Såfremt dette er tilfældet, vil ikkemarkedsenheden blive klassificeret i sektoren offentlig forvaltning og service, såfremt dette ikke er tilfældet, vil den blive klassificeret som NPISH. Denne klassificeringsmetode følger bl.a. af en samlet læsning af nr. 1.35, 2.34, 2.130, 3.31, 20.05, 20.13 og 20.17 i bilag A til forordning nr. 549/2013.

35 Det generelle udtryk »kontrol« er defineret på tilsvarende måde i nr. 1.36, 20.15, 20.18, 20.306 og 20.309 i bilag A til forordning nr. 549/2013 som evnen til eller muligheden for at bestemme en enheds generelle politik eller strategi. Nr. 20.309 i dette bilag – som henhører under den del af bilagets kapitel 20, der vedrører den offentlige sektor, som de offentlige forvaltninger og de enheder, som disse kontrollerer, bl.a. henhører under – nævner ni generelle kontrolindikatorer, der gør det muligt at bestemme, om en resident enhed kan anses for at være kontrolleret af en offentlig forvaltning med henblik på klassificeringen af den i den offentlige sektor, idet visse af disse indikatorer i henhold til nr. 20.310 i det nævnte bilag kan være irrelevante i det enkelte tilfælde.

36 Det skal i denne henseende bemærkes, at definitionen af begrebet »kontrol af en resident enhed under den offentlige sektor«, der fremgår af nr. 20.309 i bilag A til forordning nr. 549/2013, skal finde anvendelse på enhver institutionel enhed uanset dens retlige form.

37 Nr. 20.15 i bilag A til forordning nr. 549/2013 vedrører mere specifikt spørgsmålet om de offentlige forvaltningers kontrol af NPI'er. I henhold til nr. 20.15, første punktum, i bilag A til den nævnte forordning 20.15 »[defineres] [k]ontrol med en NPI […] som beføjelser til at bestemme NPI'ens generelle politik eller strategi«. Samtidig med at denne bestemmelse præciserer, at offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, der udøver samme aktivitet, ikke i sig selv gør det muligt at konkludere, at der foreligger en kontrol, fastsætter den nævnte bestemmelse fem kontrolindikatorer, der skal tages hensyn til for at afgøre, hvorvidt en NPI er kontrolleret af det offentlige. Disse fem indikatorer er ligeledes gengivet i nr. 2.39 i bilag A til forordning nr. 549/2013 med nogle redaktionelle variationer alt efter sprogversionerne. I betragtning af at nr. 2.39 og 20.15 i dette bilag behandler det samme spørgsmål og forfølger det samme formål, nemlig at præcisere de kontrolindikatorer, der finder anvendelse på NPI'erne, skal det lægges til grund, at de på trods af disse redaktionelle variationer skal fortolkes gensidigt og skal anses for at udgøre én og samme bestemmelse.

38 Det skal desuden konstateres, at for så vidt som nr. 20.309 i bilag A til forordning nr. 549/2013 definerer kontrolbegrebet med henblik på at bestemme omfanget af den offentlige sektor generelt, og for så vidt som enhedsbestemmelsen i nr. 2.39 og 20.15 definerer dette samme begreb med henblik på at adskille de NPI'er, der henhører under den offentlige sektor fra dem, der ikke henhører under denne, forfølger disse to definitioner ligeledes det samme formål, og de kan således for så vidt angår NPI'er

finde anvendelse på de samme enheder. Det skal således lægges til grund, at disse to bestemmelser supplerer hinanden, og de skal derfor anvendes sammen og afstemt med hinanden ved bestemmelsen af, om en enhed henhører under den offentlige sektor eller under den private sektor, og følgelig, for så vidt angår en NPI, om den henhører under sektoren offentlig forvaltning og service i overensstemmelse med bestemmelserne i nr. 3.31 og 20.13 i bilag A til forordning nr. 549/2013, eller om den udgør en NPISH.

39 Med henblik på behandlingen af de præjudicielle spørgsmål skal der derfor foretages en analyse af den bestemmelse, der er indeholdt i nr. 2.39 og 20.15 i bilag A til forordning nr. 549/2013, der mere specifikt finder anvendelse på NPI'er, idet denne analyse skal kompletteres med henvisning til den generelt anvendelige bestemmelse, der er indeholdt i samme bilags nr. 20.309.

Om det første spørgsmål

40 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, hvilken fortolkning der skal anlægges af udtrykket »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet«, der fremgår af nr. 20.15 i bilag A til forordning nr. 549/2013.

41 Den forelæggende ret er i tvivl om fortolkningen af dette udtryk navnlig i forhold til CONI's beføjelse til at anerkende nationale forbund til idrætsformål og til for disses vedkommende at vedtage retningslinjer vedrørende udøvelse af de sportsaktiviteter, som de danner rammerne for.

42 I henhold til ordlyden af nr. 20.15, andet punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013 »[er] [o]ffentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, der udøver samme aktivitet, […] irrelevante ved afgørelsen af, om det offentlige kontrollerer en individuel enhed eller ej«.

43 Ifølge denne bestemmelses ordlyd tilsigter den at undtage enhver foranstaltning fra en enhed i den offentlige sektor, der har til genstand at opstille eller anvende en ordning, der tilsigter uden forskel og ensartet at underkaste alle enheder på det pågældende aktivitetsområde globale, brede og abstrakte regler eller almindelige retningslinjer, fra begrebet »kontrol«.

44 Det skal indledningsvis bemærkes, at i tvisterne i hovedsagerne udgør artikel 16 i lovdekret nr. 242/1999, som bestemmer, at de nationale idrætsforbund reguleres af vedtægtsbestemmelser og retsforskrifter på grundlag af princippet om internt demokrati, princippet om enhvers deltagelse i idrætsaktiviteter på lige vilkår og i overensstemmelse med national og international idrætslovgivning, en sådan offentlig foranstaltning i form af generelle bestemmelser som omhandlet i nr. 20.15, andet punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013, som er irrelevant ved afgørelsen af, om det offentlige kontrollerer en individuel enhed eller ej.

45 Hvad angår rækkevidden af den udelukkelse, der er anført i denne bestemmelse, skal denne fortolkes i lyset af de specifikke kontrolindikatorer, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, og i lyset af andre relevante bestemmelser i bilag A til forordning nr. 549/2013, nærmere bestemt bestemmelsen i nr. 20.309 i dette bilag, som er omhandlet i nærværende doms præmis 38.

46 For det første gør kontrolindikatoren vedrørende »bestemmelserne i forretningsgrundlaget« og i »andre bestemmelser i det instrument, hvorved nonprofit-institutionen er blevet oprettet, f.eks. forpligtelser i nonprofit-institutionens vedtægter«, der er omhandlet i henholdsvis nr. 2.39, litra b), og i nr. 20.15, litra b), i bilag A til forordning nr. 549/2013, sammenholdt med den tilsvarende del i nr. 20.309, litra i), i dette bilag, som ligeledes finder anvendelse på NPI'er, det muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol, når en lov eller anden retsforskrift, der direkte eller indirekte regulerer den pågældende NPI, eller denne NPI's vedtægt fastsætter beføjelser eller

rettigheder til fordel for en offentlig forvaltning, tillægger denne retslige beføjelser eller pålægger NPI'en forpligtelser over for denne forvaltning på en sådan måde, at den generelle politik eller denne NPI's strategi bliver fastlagt.

47 Det skal navnlig fastslås, at denne indikator gør det muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol, når en lov eller anden retsforskrift, der direkte eller indirekte regulerer NPI'erne på samme aktivitetsområde eller visse af disse NPI'er, tildeler en offentlig forvaltning kompetence til at opstille eller anvende en ordning, der uafhængigt af sin generelle eller detaljerede karakter er af en sådan art, at den kan udøve en afgørende indflydelse på den generelle politik eller strategien for de berørte NPI'er eller pålægger disse sidstnævnte at respektere en sådan ordning.

48 For det andet skal det bemærkes, at nr. 20.309, litra h), i bilag A til forordning nr. 549/2013 regulerer spørgsmålet om »[k]ontrol via overdreven regulering«. Denne bestemmelse fastsætter, at »[h]vis der er tale om så snæver regulering, at den i praksis dikterer foretagendets generelle politik, er det en form for kontrol«, »[idet] offentlige myndigheder […] i nogle tilfælde [kan] have store reguleringsmæssige beføjelser«. Det fremgår ligeledes af den nævnte bestemmelse, at en regulering, der uafhængigt af, om den har generel eller detaljeret karakter, er tilstrækkeligt indgribende til de facto at bestemme den generelle politik eller strategien for en enhed eller alle enhederne på det samme aktivitetsområde, kan udgøre et indicium for kontrol.

49 Det følger af ovenstående betragtninger, at det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om CONI – inden for dens beføjelse til at anerkende nationale forbund til idrætsformål, såsom FIG og FISE, og til i relation til disse forbund at vedtage retningslinjer for udøvelsen af de idrætsaktiviteter, som de danner rammerne for – dels opstiller eller anvender en ordning, der tilsigter uden forskel og ensartet at underkaste alle nationale idrætsforbund globale, brede og abstrakte regler eller almindelige retningslinjer, dels undlader at gribe overdrevent ind ved regulering, derved at den faktisk dikterer den generelle politik eller strategien for disse forbund eller visse af disse forbund. Hvis dette skulle være tilfældet, er disse beføjelser irrelevante med henblik på bestemmelsen af, om der foreligger en kontrol af FIG og FISE.

50 I de skriftlige bemærkninger og i retsmødet for Domstolen har Europa-Kommissionen gjort gældende, at CONI's beføjelser til at anerkende de nationale forbund til idrætsformål har til virkning at skabe en faktisk monopolsituation i sektoren for den omhandlede sportsdisciplin, eftersom disse forbund, når de er blevet anerkendt som forbund til idrætsformål, får en monopolstilling i den pågældende idrætssektor. Kommissionen har deraf udledt, at CONI's beføjelse til at anerkende ikke kan subsumeres under udtrykket »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser« som omhandlet i nr. 20.15, andet punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013. Kommissionen er endvidere af den opfattelse, at CONI's beføjelse til i relation til nationale idrætsforbund at vedtage retningslinjer vedrørende udøvelsen af idrætsaktiviteter, idet den optræder i en sektor, der er karakteriseret ved en monopolsituation, tager form af en »offentlig kontrol« som omhandlet i nr. 20.309, litra h), i bilag A til denne forordning, dvs. »store reguleringsmæssige beføjelser« i en sektor, der er karakteriseret ved en monopolsituation.

51 I denne henseende skal det bemærkes, at det fremgår af ordlyden af nr. 20.309, litra h), i bilag A til forordning nr. 549/2013, at »[o]ffentlige myndigheder […] i nogle tilfælde [kan] have store reguleringsmæssige beføjelser, særlig på områder som monopoler og privatiserede forsyningsvirksomheder, hvor der er et element af forsyningspligt«. Denne bestemmelse vedrører således bl.a. det tilfælde, hvor offentlige myndigheder reguleringsmæssigt griber ind inden for rammerne af et monopol, der udøves af en enhed, hvor der er spørgsmål om offentlig kontrol.

52 I det foreliggende tilfælde skal det bemærkes, at CONI's beføjelse til at anerkende i princippet og med forbehold for den forelæggende rets efterprøvelse kan udgøre en offentlig foranstaltning i form af generelle bestemmelser som omhandlet i den definition, der er anført i nærværende doms præmis 43. Dels anvender CONI nemlig generelle bestemmelser, der finder anvendelse på alle enheder, der ønsker

at opnå »anerkendelse til idrætsformål«, nemlig artikel 15, stk. 5 og 6, i lovdekret nr. 242/1999, dels er CONI's anerkendelse kun et forudgående skrift, idet alle nationale idrætsforbund anerkendes ensartet ifølge de fremgangsmåder og betingelser, der er opstillet i den gældende italienske ordning, i det foreliggende tilfælde dekretet fra republikkens præsident nr. 361 af 10. februar 2000. Det forhold, at de nationale idrætsforbund efter deres anerkendelse eventuelt er indehavere af en monopolstilling for så vidt angår den sportsdisciplin, som de er ansvarlige for, for så vidt som sportsudøvelsen i sin offentlige dimension, dvs. dens udøvelse i formaliseret, officiel eller repræsentativ sammenhæng, er underlagt deres enekompetence, er et irrelevant element, henset til den definition, der er anført i nærværende doms præmis 43. Skabelsen af en sådan monopolstilling hvad angår den offentlige dimension af udøvelsen af en sport henhører nemlig ikke under anerkendelsesbeføjelsen som sådan og følgelig heller ikke under den offentlige foranstaltning, men er alene en konsekvens, der følger automatisk af udøvelsen af denne beføjelse og denne foranstaltning, eftersom det forhold, at et ansvar i denne dimension for en sport, der betros en bestemt enhed, nødvendigvis indebærer, at denne råder over et sådant monopol med en klar bestemt rækkevidde.

53 Når dette er sagt, påhviler det ikke desto mindre den forelæggende ret at efterprøve, om CONI, i betragtning af det faktiske monopol, som de nationale idrætsforbund synes at have i sportsdisciplinerne på deres respektive ansvarsområder, efterfølgende, navnlig i kraft af sin beføjelse til i relation til de nationale idrætsforbund at vedtage retningslinjer vedrørende udøvelsen af idrætsaktiviteter, har »store reguleringsmæssige beføjelser« som omhandlet i de kontrolindikatorer, der nævnt i nr. 2.39, litra b), og nr. 20.309, litra h), i bilag A til forordning nr. 549/2013, der de facto gør det muligt for CONI at diktere disse forbunds generelle politik eller strategi.

54 Henset til ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at udtrykket »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet«, der fremgår af nr. 20.15, andet punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013, skal fortolkes således, at det omfatter enhver foranstaltning fra en enhed i den offentlige sektor, der opstiller eller anvender bestemmelser, som tilsigter uden forskel og ensartet at underkaste alle enheder på det pågældende aktivitetsområde globale, brede og abstrakte regler eller almindelige retningslinjer, uden at denne ordning navnlig på grund af sin »overdrevne« art eller karakter som omhandlet i nr. 20.309, litra h), i bilag A til forordning nr. 549/2013 de facto kan diktere den generelle politik eller strategi for enhederne på det pågældende aktivitetsområde.

Om det andet spørgsmål

55 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret afklaret, hvilken fortolkning der skal gives udtrykket »beføjelse til at bestemme [en NPI's] generelle politik eller strategi«, som omhandlet i nr. 20.15, første punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013.

56 Den forelæggende ret ønsker mere præcist oplyst, hvilken fortolkning af dette begreb der skal lægges til grund, henset til de forskellige beføjelser, som en enhed i den offentlige sektor, såsom CONI, har over for de nationale idrætsforbund. Retten har i denne henseende anført, at den hælder til den opfattelse, at udtrykket »beføjelse til at bestemme [den] generelle politik eller strategi« for en institutionel enhed såsom en NPI skal forstås som den offentlige forvaltnings evne til at »dirigere, forpligte og udøve indflydelse på den institutionelle enheds konkrete globale forvaltning. Der er således udelukkende tale om kontrol, når den offentlige enhed har en effektiv, konkret beføjelse […] til at gribe ind i den kontrollerede enheds forvaltning«.

57 Som det blev anført i nærværende doms præmis 37, bestemmer nr. 20.15, første punktum, i bilag A til forordning 549/2013, at »[k]ontrol med en NPI defineres som beføjelser til at bestemme NPI'ens generelle politik eller strategi«. Nr. 2.39 og nr. 20.15, tredje punktum, i bilag A til denne forordning nævner fem kontrolindikatorer, der skal tages hensyn til ved afgørelsen af, om en NPI er kontrolleret af det offentlige.

58 I denne henseende skal det bemærkes, at det fremgår af ordlyden af nr. 20.15, femte punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013, der henviser til evnen til i betydeligt omfang at bestemme NPI'ens generelle politik eller strategi, at begrebet »beføjelse« ikke skal forstås i snæver og formel forstand, men, i lighed med det, som den forelæggende ret har anført, skal forstås i den generelle betydning af »evne«, »mulighed for« eller »at være i stand til«. Denne fortolkning understøttes i øvrigt af forskellige sprogversioner af numrene i bilag A til forordning nr. 549/2013 vedrørende definitionen af begrebet »kontrol«, der alternativt og enslydende forskel anvender ordene »evne« (jf. versionerne på spansk (»capacidad«), tysk (»Fähigkeit«), engelsk (»ability«), fransk (»capacité«) eller italiensk (»capacità«) i nr. 1.36), »at være i stand til« (jf. den nederlandske version (»vermogen«) i nr. 20.306 og 20.310), »kvalificeret til« (jf. den rumænske version (»abilitatea«) i nr. 20.306 og 20.310), og »mulighed« (jf. den tyske version (»Möglichkeit«) i nr. 20.310).

59 Den fortolkning, der er anlagt i ovenstående præmis i nærværende dom, følger ligeledes af det formål, der ligger til grund for nr. 20.15, første punktum, i bilag A til denne forordning, nemlig at en offentlig forvaltnings kontrol af en NPI er godtgjort, når den offentlige forvaltning er i stand til, dvs. har evne til, mulighed for eller er i stand til at påvirke en NPI's generelle politik eller strategi på afgørende måde. Det skal ligeledes ud fra sammenhængen bemærkes, at nr. 20.309, litra f), i bilag A til forordning nr. 549/2013 skal præcisere begrebet »beføjelser til at bestemme«, idet det deri anføres, at udøvelse af kontrol kan bestå i »dominerende indflydelse«.

60 Begreberne »generel politik« og »strategi« kan derimod ikke, i modsætning til den forelæggende rets opfattelse, reduceres til alene »den institutionelle enheds konkrete globale forvaltning«.

61 Denne konstatering følger navnlig af en analyse af de kontrolindikatorer, der er nævnt i nr. 2.39, 20.15 og 20.309 i bilag A til forordning nr. 549/2013. Disse indikatorer tilsigter at præcisere og illustrere udtrykket »beføjelse til at bestemme [en NPI's] generelle politik eller strategi«, idet de fremhæver de aspekter, der på betydelig måde kan påvirke definitionen af og orienteringen for NPI'ens globale strategi, såsom det forhold, at en offentlig forvaltning kan udnævne NPI'ens ledende personale eller underlægge NPI'en visse forpligtelser, eller det forhold, at den offentlige forvaltning er forbundet med NPI'en ved kontraktmæssige aftaler, finansierer denne eller er udsat for risici, der er forbundet med NPI'ens aktiviteter.

62 For det første svarer kontrolindikatoren vedrørende »udnævnelse af ledende personale«, henholdsvis »udnævnelse af ledende ansatte«, der er omhandlet i nr. 2.39, litra a), og nr. 20.15, litra a), i bilag A til forordning nr. 549/2013, nemlig til den del i nr. 20.309, litra a), i dette bilag, der vedrører udnævnelse af ledende medarbejdere, der ligeledes er relevant for NPI'erne.

63 Ved hjælp af denne indikator er det muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol i forhold til en NPI, når – og således som det fremgår af nr. 20.309, litra a), i bilag A til forordning nr. 549/2013 – et »flertal« af de personer, der har ansvaret for at lede og dirigere den pågældende enhed og følgelig for at definere og påvirke dens generelle politik og strategi, såsom bestyrelsesmedlemmerne eller medlemmerne af det ledende organ, udnævnes af en offentlig forvaltning.

64 For det andet svarer kontrolindikatoren vedrørende »bestemmelserne i forretningsgrundlaget« henholdsvis i »andre bestemmelser i det instrument, hvorved nonprofit-institutionen er blevet oprettet, f.eks. forpligtelser i nonprofit-institutionens vedtægter«, der er omhandlet i henholdsvis nr. 2.39, litra b), og i nr. 20.15, litra b), i bilag A til forordning nr. 549/2013, til de forskellige eksempler, der er nævnt i nr. 20.309, litra a)-c) og g)-i), i dette bilag, eftersom disse eksempler er relevante for NPI'erne og vedrører andre spørgsmål end dem, der vedrører udnævnelse af ledende personale [henholdsvis ansatte], der er genstand for den kontrolindikator, der er nævnt i de to ovenstående præmisser.

65 Som det fremgår af nærværende doms præmis 46, følger det bl.a. af nr. 2.39, litra b), nr. 20.15, litra b), sammenholdt med nr. 20.309, litra i), i bilag A til forordning nr. 549/2013, at det ved hjælp af denne indikator er muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol, når en NPI's vedtægter eller en lov eller anden retsforskrift, der direkte eller indirekte regulerer den pågældende NPI, fastsætter beføjelser eller rettigheder til fordel for en offentlig forvaltning, tillægger denne retslige beføjelser eller pålægger NPI'en forpligtelser over for denne forvaltning på en sådan måde, at NPI'ens mål, aktiviteter og drift og følgelig dens »generelle politik eller strategi« begrænses.

66 Dette er i henhold til nr. 20.309, litra a)-c) og g)-i), i bilag A til forordning nr. 549/2013 navnlig tilfældet ved regler, som bemyndiger en offentlig forvaltning til at fjerne eller nedlægge veto imod et flertal af de ledende medarbejdere, at udnævne, fjerne eller nedlægge veto imod et flertal af medlemmerne af vigtige udvalg i NPI'en, og at udnævne, fjerne eller nedlægge veto mod ledende personale, som gør det muligt for en sådan forvaltning at godkende budgetter, som forhindrer NPI'en i at ændre sine vedtægter, at gå i likvidation eller at bringe forbindelserne med den offentlige sektor til ophør, som forpligter NPI'en til at anmode en offentlig forvaltning om tilladelse til at indgå låneaftaler eller, som det fremgår af nærværende doms præmis 47, som tildeler en sådan forvaltning store reguleringsmæssige beføjelser.

67 For det tredje svarer kontrolindikatoren vedrørende »kontraktmæssige aftaler«, der er omhandlet i nr. 2.39, litra c), og nr. 20.15, litra c), i bilag A til forordning nr. 549/2013, til den kontrolindikator, der er nævnt i nr. 20.309, litra g), i bilag A til denne forordning, der ligeledes er relevant for NPI'erne. Selv om den kontrolindikator, der er nævnt i nr. 20.309, litra f), i bilag A til den nævnte forordning, også kunne knyttes til den, der er omhandlet i nr. 2.39, litra c), og nr. 20.15, litra c), i bilag A til samme forordning, skal det konstateres, at de deri anførte eksempler, idet de henviser til en situation, der i det væsentlige er karakteriseret ved salg og eksistensen af kunder, ikke er relevante for NPI'er såsom FIG og FISE.

68 Ved hjælp af den indikator, der vedrører kontraktmæssige aftaler som defineret i ovenstående præmis i nærværende dom, er det muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol, når bestemmelser, der følger af en kontraktmæssig aftale indgået mellem en offentlig forvaltning og en NPI, såsom en låneaftale, til fordel for førstnævnte fastsætter rettigheder, der gør det muligt for denne at bestemme sidstnævntes generelle politik eller strategi, som f.eks., således som det følger af nr. 20.309, litra g), i bilag A til forordning nr. 549/2013, en kontrol på grundlag af strengere betingelser for tildeling af kreditter, end den kontrol, en enhed under den private sektor normalt ville blive underlagt.

69 For det fjerde svarer kontrolindikatoren vedrørende »finansieringsgraden«, der er omhandlet i nr. 2.39, litra d), og nr. 20.15, litra d), i bilag A til forordning nr. 549/2013, til det sidste punktum i nr. 20.309, litra i), i dette bilag, der ligeledes er relevant for NPI'erne.

70 Denne indikator gør det muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol, når en NPI, således som det følger af nr. 20.15, femte punktum, sammenholdt med nr. 20.309, litra i), sidste punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013, der i fuldt eller næsten fuldt omfang eller hovedsageligt finansieres af en offentlig forvaltning, medmindre kontrollen med de midler, der stilles til rådighed, ikke er restriktiv nok til at påvirke NPI'ens generelle politik eller strategien og sidstnævnte således stadig kan bestemme denne politik eller strategi.

71 For det femte svarer kontrolindikatoren vedrørende »graden af risiko, som det offentlige påtager sig« eller »risikograden«, der er omhandlet i henholdsvis nr. 2.39, litra e), og i nr. 20.15, litra e), i bilag A til forordning nr. 549/2013, til dels til nr. 20.309, litra g), i dette bilag, der ligeledes er relevant for NPI'erne.

72 Denne indikator gør det muligt at fastslå muligheden for, at der foreligger en kontrol, når en offentlig forvaltning udsættes for de risici, der er knyttet til NPI'ens aktiviteter, eller er bemyndiget til at træffe foranstaltninger over for en NPI for at beskytte sig mod dennes risici.

73 Det følger af denne analyse, at de relevante elementer ved afgørelsen af, om der foreligger en offentlig kontrol over en NPI, ikke vedrører forvaltningen af en enhed og overvågningen af løbende forretninger, men definitionen eller fastsættelsen af enhedens mål, dens aktiviteter og operationelle aspekter samt de strategiske orienteringer og retningslinjer, som enheden har til hensigt at følge i udøvelsen af dens aktiviteter.

74 Denne fortolkning støttes af ordlyden af nr. 20.309, litra c) og i), i bilag A til denne forordning, der nævner flere aspekter, der er knyttet til begrebet »generel politik«, hvoraf bl.a. i litra c) indgår »aflønning af ledende personale og forretningsstrategien« og i litra i) »aktiviteter, mål og drift« for den berørte enhed.

75 Som Kommissionen har gjort gældende i de skriftlige bemærkninger, ville en reduktion af begreberne »generel politik« og »strategi« til det enkelte begreb »forvaltning« desuden fratage den fri forvaltnings- og beslutningsret enhver betydning, hvilken ret pr. definition er anerkendt i nr. 2.12 i bilag A til forordning nr. 549/2013 for de institutionelle enheder, der henhører under anvendelsesområdet for ENS 2010. Det følger heraf, at en sådan enhed, selv om den har en fri beslutningsret i udøvelsen af dens hovedfunktion, stadig kan være genstand for en offentlig kontrol som omhandlet i ENS 2010.

76 Det skal i denne henseende bemærkes, at de nationale idrætsforbund, såsom FIG og FISE, i Italien i medfør af artikel 20, stk. 4, i CONI's vedtægter, inden for rammerne af princippet om autonomi i idrætslovgivningen, der er anerkendt ved artikel 1 i lovdekret nr. 220 af 19. august 2003, har en »teknisk, organisatorisk og administrativ autonomi under CONI's kontrol«, og denne autonomi afspejles klart i bestemmelserne i disse to forbunds vedtægter, således som det fremgår af anmodningerne om præjudiciel afgørelse.

77 Det følger heraf, at spørgsmålet, om institutionelle enheder som FIG og FISE kontrolleres af en offentlig forvaltning som CONI, ikke kan være afhængigt af, om den offentlige forvaltning udøver en afgørende indflydelse på den institutionelle enheds forvaltning eller beslutningsevne, hvilken enhed pr. definition er helt autonom på området; det skal derimod afgøres, om denne forvaltning, på trods af eksistensen af en sådan autonomi, er i stand til at dirigere og tvinge enheden inden for rammerne af definitionen og selve gennemførelsen af dens mål, dens aktiviteter og strategiske orienteringer.

78 Det følger af ovenstående betragtninger, at udtrykket »beføjelse til at bestemme [en NPI's] generelle politik eller strategi«, som omhandlet i nr. 20.15, første punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013, skal fortolkes som en offentlig forvaltnings evne til – ved hjælp af de kontrolindikatorer, der fremgår af nr. 2.39, litra a)-e), og nr. 20.15, litra a)-e), i bilag A til forordning nr. 549/2013, samt ved hjælp af de tilsvarende kontrolindikatorer, der finder anvendelse på de NPI'er, der er omhandlet i nr. 20.309 i bilag A til denne forordning – at udøve en reel og substantiel indflydelse på definitionen og selve gennemførelsen af NPI'ens mål, dens aktiviteter og operationelle aspekter samt de strategiske orienteringer og retningslinjer, som NPI'en har til hensigt at følge i udøvelsen af dens aktiviteter.

79 Det tilkommer derfor den forelæggende ret at efterprøve, om de beføjelser, som CONI har i forhold til FIG og FISE, kan udgøre en »beføjelse til at bestemme […][den] generelle politik eller strategi« for disse forbund som omhandlet i denne definition.

80 For så vidt skal det for det første for så vidt angår beføjelsen til at udpege de revisorer, der skal repræsentere CONI i de nationale idrætsforbund, konstateres, at en sådan beføjelse, henset til de betragtninger, der fremgår af nærværende doms præmis 62 og 63, ikke kan knyttes til den kontrolindikator vedrørende »udnævnelse af ledende personale«, henholdsvis »udnævnelse af ledende

ansatte« for så vidt som revisorer efter deres art ikke kan anses for at være »ledende« og således ikke er i stand til bestemme den »generelle politik og strategien« for en enhed som omhandlet i den definition, der er anført i nærværende doms præmis 78.

81 Hvad for det andet angår de beføjelser, der følger af artikel 6 og 7 i CONI's vedtægter, skal det bemærkes, at de fleste af disse kan knyttes til den kontrolindikator, der vedrører »bestemmelserne i forretningsgrundlaget« og de »andre bestemmelser i det instrument, hvorved nonprofit-institutionen er blevet oprettet, f.eks. forpligtelser i nonprofit-institutionens vedtægter« som fortolket i nærværende doms præmis 64-66. Dette gælder navnlig for CONI's beføjelse til at godkende budgettet, de programmer, der er knyttet til aktiviteten og det årlige regnskab for de nationale idrætsforbund, at kontrollere de nationale idrætsforbund for så vidt angår de offentlige aspekter, at godkende vedtægterne »til idrætsformål«, bestemmelserne til gennemførelse af vedtægterne, bestemmelserne om judiciel kompetence på idrætsområdet og antidoping-bestemmelserne for de nationale idrætsforbund, og i givet fald at foreslå de nødvendige ændringer til disse tekster, at udpege de revisorer, der skal repræsentere CONI i de nationale idrætsforbund, at sætte nationale idrætsforbund under administration i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder i forvaltningen, eller hvis de ledende organer tilsidesætter idrætslovgivningen groft, at definere kriterierne og måderne for udøvelse af CONI's kontrol med de nationale idrætsforbund, for at sikre den behørige organisation af idrætsmesterskaber, at fastsætte kriterierne og måderne for den af de nationale idrætsforbund udøvede kontrol med de associerede idrætsselskaber og for CONI's substituerende kontrol i tilfælde af påviste mangler, at fastsætte de grundlæggende principper, som vedtægterne for de nationale idrætsforbund skal opfylde for at blive anerkendt til idrætsformål, eller at vedtage det kodeks for judiciel kompetence på idrætsområdet, som skal overholdes af alle de nationale idrætsforbund. Som det fremgår af nærværende doms præmis 53 gør det samme sig gældende for CONI's beføjelse til i forhold til de nationale idrætsforbund at vedtage retningslinjer for udøvelsen af de idrætsaktiviteter, som de danner rammerne for, såfremt denne beføjelse efter den undersøgelse, som den forelæggende ret har foretaget, henset til Domstolens besvarelse af det første spørgsmål, skal knyttes til den foreliggende kontrolindikator.

82 For hver af disse beføjelser tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve, om CONI på trods af den tekniske, organisatoriske og administrative autonomi, der er tildelt de nationale idrætsforbund, såsom FIG og FISE, og afspejlet i disses vedtægter, er i stand til at udøve en reel og substantiel indflydelse på de nævnte forbunds generelle politik eller strategi som omhandlet i den definition, der er givet i nærværende doms præmis 78, eller om disse beføjelsers virkning – for at bruge den forelæggende rets terminologi – er begrænset til en simpel »ekstern og formel overvågning«, som i lighed med en rent marginal indflydelse ikke har nogen afgørende indvirkning på denne generelle politik eller denne strategi.

83 Med henblik herpå skal den forelæggende ret bl.a. efterprøve, om de beføjelser til at godkende budgetterne og regnskaberne og til at ændre forbundenes vedtægter, som er anført udtrykkeligt som eksempler i nr. 20.309, litra i), i bilag A til forordning nr. 549/2013, i sidste ende tildeler CONI en simpel tilsynsbeføjelse, eller derimod en afgørende indflydelse på definitionen og selve gennemførelsen af FIG og FISE's mål, disse forbunds aktiviteter og de dertil hørende operationelle aspekter samt de strategiske orienteringer og retningslinjer, som de nævnte forbund har til hensigt at følge i udøvelsen af deres aktiviteter.

84 Den forelæggende ret skal endvidere i givet fald efterprøve, om CONI's evne til at bestemme FIG og FISE's generelle politik eller strategi er så effektiv og permanent, at den ikke blot skal udøves midlertidigt i undtagelsestilfælde, således som det synes at være tilfældet for CONI's beføjelse til at sætte forbund under administration i tilfælde af alvorlige uregelmæssigheder, eller hvis de ledende organer tilsidesætter idrætslovgivningen groft.

85 For det tredje påhviler det ligeledes den forelæggende ret at efterprøve, om de kontrolindikatorer, der er omhandlet i nærværende doms præmis 67, 68, 71 og 72, vedrørende henholdsvis kontraktmæssige aftaler og graden af risiko, som det offentlige påtager sig, eller risikograden, er relevante i tvisterne i hovedsagerne og i givet fald bidrager til at underbygge, at der foreligger en offentlig kontrol. Den forelæggende ret skal navnlig for det første efterprøve, om der er indgået aftaler mellem på den ene side CONI, eller en anden offentlig forvaltning, og på den anden side FIG og FISE, og i givet fald, om sådanne aftaler efter deres indhold og de eventuelle rettigheder, der er tillagt CONI eller denne forvaltning, tillægger disse kontrolrettigheder, der gør det muligt for dem at bestemme FIG og FISE's generelle politik eller strategi som omhandlet i den definition, der er anført i nærværende doms præmis 78. Den forelæggende ret skal navnlig for det første efterprøve, om der er indgået aftaler mellem på den ene side CONI, eller en anden offentlig forvaltning, og på den anden side FIG og FISE, og i givet fald, om sådanne aftaler efter deres indhold og de eventuelle rettigheder, der er tillagt CONI eller denne forvaltning, tillægger disse kontrolrettigheder, der gør det muligt for dem at bestemme FIG og FISE's generelle politik eller strategi som omhandlet i den definition, der er anført i nærværende doms præmis 78.

86 Hvad for det fjerde angår den kontrolindikator, der er omhandlet i nærværende doms præmis 69 og 70, vil den blive undersøgt i nærværende doms præmis 91ff.

87 Det skal i øvrigt præciseres, at den analyse af de forskellige kontrolindikatorer, der fremgår af nærværende doms præmis 80-86, skal være genstand for en helhedsvurdering i overensstemmelse med de regler, der er fastsat herom i nr. 2.39, sidste punktum, nr. 20.15, 5.-8. punktum, og nr. 20.310, i bilag A til forordning nr. 549/2013. Det fremgår af disse regler, at selv om en enkelt indikator i nogle tilfælde kan være nok til, at der foreligger kontrol, er det i de fleste tilfælde en række af indikatorer, der afslører, at der foreligger kontrol, idet visse indikatorer kan være irrelevante i den omhandlede situation og, som det følger af nærværende doms præmis 70, indikatoren vedrørende finansieringsgraden muligvis ikke er afgørende. Det tilkommer således den forelæggende ret at foretage en sådan helhedsvurdering ved hjælp af disse regler, idet det præciseres, at denne helhedsvurdering i overensstemmelse med nr. 20.15, sidste punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013 vil være en »skønsmæssig afgørelse«.

88 Inden for rammerne af denne »skønsmæssige afgørelse« skal den forelæggende ret ligeledes tage hensyn til, at en stærk kumulation af kontrolindicier inden for en enkelt indikator kan være tilstrækkeligt til, at det skal fastslås, at der foreligger en kontrol, henset til denne enkelte indikator. I det foreliggende tilfælde bemærkes, at mange af de beføjelser, som CONI er tillagt, er omfattet af kontrolindikatoren vedrørende »bestemmelserne i forretningsgrundlaget« og de »andre bestemmelser i det instrument, hvorved nonprofit-institutionen er blevet oprettet, f.eks. forpligtelser i nonprofit-institutionens vedtægter«. Såfremt den forelæggende ret efter den helhedsvurdering, som den skal foretage, er af den opfattelse, at disse beføjelser eller en stor del af dem bidrager til at godtgøre, at der foreligger kontrol, skal den således derefter efterprøve, om denne kontrolindikator i sig selv er tilstrækkelig til at godtgøre, at der foreligger kontrol.

89 Hvad angår den omstændighed, som den forelæggende ret har anført, at de italienske nationale idrætsforbund har indflydelse på CONI's aktivitet på grund af deres kontrollerende indflydelse inden for CONI's vigtigste beslutningstagende kollegiale organer, såsom det nationale råd eller det nationale udvalg, skal det fremhæves, at denne omstændighed kun er relevant, hvis det kan godtgøres, at hvert af disse forbund isoleret set er i stand til at udøve en så betydelig indflydelse på den offentlige kontrol, som CONI udøver, at denne kontrol på trods af indflydelsen fra andre idrætsforbund, der befinder sig i en tilsvarende situation, bliver neutraliseret, og beslutningskompetencen således genfindes med hensyn til dets generelle politik og strategi. Det tilkommer i givet fald den forelæggende ret at efterprøve dette punkt.

90 Henset til ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at begrebet »beføjelse til at bestemme [en NPI's] generelle politik eller strategi« som omhandlet i nr. 20.15, første punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013 skal fortolkes som en offentlig forvaltnings evne til varigt og permanent at udøve en reel og substantiel indflydelse på definitionen og selve gennemførelsen af NPI'ens mål, dens aktiviteter og operationelle aspekter samt de strategiske orienteringer og retningslinjer, som NPI'en har til hensigt at følge i udøvelsen af dens aktiviteter. I en tvist som den i hovedsagerne omhandlede påhviler det, henset til de kontrolindikatorer, der er omhandlet i nr. 2.39, litra a)-e), og nr. 20.15, litra a)-e), i bilag A til forordning nr. 549/2013, samt henset til de tilsvarende kontrolindikatorer, som finder anvendelse på NPI'erne, der er omhandlet i nr. 20.309 i bilag A til denne forordning, den nationale ret at efterprøve, om en offentlig forvaltning som den i hovedsagerne omhandlede nationale olympiske komité udøver en offentlig kontrol over de nationale idrætsforbund, som er konstitueret i form af NPI'er som de i hovedsagerne omhandlede, idet den til dette formål skal foretage en helhedsvurdering, der omfatter en skønsmæssig afgørelse i overensstemmelse med nr. 2.39, sidste punktum, nr. 20.15, 5.-8. punktum, og nr. 20.310 i bilag A til den nævnte forordning.

Om det tredje spørgsmål

91 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om de medlemskontingenter, der betales til en privatretlig NPI såsom de i hovedsagerne omhandlede nationale idrætsforbund, kan tages i betragtning med henblik på efterprøvelsen af, om der foreligger en offentlig kontrol, og, såfremt dette er tilfældet, om disse kontingenter, som udgør den afgørende del af denne NPI's indtægter, skal anses for at være en bestanddel af en offentlig eller privat finansiering.

92 Indledningsvis skal det bemærkes, at den forelæggende ret har formuleret sit spørgsmål med henvisning til ikke blot nr. 20.15 i bilag A til forordning nr. 549/2013, men også til dette bilags nr. 4.125 og 4.126.

93 I denne henseende skal det konstateres, at bestemmelserne i nr. 4.125 og 4.126 i bilag A til forordning nr. 549/2013 er irrelevante med henblik på den besvarelse, der skal gives af det tredje spørgsmål. Disse bestemmelser, der fremgår af dette bilags kapitel 4, der vedrører »fordelingstransaktioner«, dvs. fordeling af merværdien ved produktionen og omfordelingen af formue og indkomst, har alene til formål at definere og præcisere begrebet »løbende overførsler til NPISH'er«, idet bl.a. »medlemsgebyrer fra husholdninger til […] sportslige […] organisationer« inddrages deri. Bortset fra, at dette udtryk i sig selv intet har at gøre med spørgsmålet om offentlig kontrol, skal det konstateres, at de nævnte bestemmelser ikke finder anvendelse på alle NPI'erne, men alene på NPISH'erne, dvs. på institutionelle enheder, der er tilknyttet den private sektor, når det er blevet konstateret, at de ikke kontrolleres af offentlige forvaltninger. De omhandlede bestemmelser vedrører således enheder, for hvilke det er fastslået, at de ikke er undergivet offentlig kontrol, og de regulerer et helt andet aspekt end kontrolaspektet.

94 Det tredje spørgsmål skal derfor alene analyseres med hensyn til kontrolindikatoren vedrørende finansieringsgraden, der, således som det fremgår af nærværende doms præmis 69, er reguleret ved nr. 2.39, litra d), nr. 20.15, litra d), og nr. 20.309, litra i), sidste punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013.

95 Hvad for det første angår spørgsmålet, om der skal tages hensyn til medlemskontingenter med henblik på efterprøvelsen af, om der foreligger en offentlig kontrol inden for rammerne af kontrolindikatoren vedrørende finansieringsgraden, skal det bemærkes, at den indikator, der er omhandlet i ovenstående præmis i nærværende dom, kræver, at det forud for denne efterprøvelse fastslås, hvilken andel den offentlige finansiering udgør af en NPI's samlede indtægter. Idet medlemskontingenterne udgør en del

af indtægterne for en NPI, såsom FIG og FISE, skal der på en eller anden måde tages hensyn til dem, for at det kan fastslås, i hvilket omfang NPI'en er finansieret af offentlige midler, og for at det således kan konstateres, om der foreligger en offentlig kontrol eller ej.

96 Hvad for det andet angår spørgsmålet, om medlemskontingenterne er offentlige eller private, skal det i lighed med det, som den forelæggende ret har anført, bemærkes, at der ved første øjekast faktisk synes at være tale om en privat betaling, som ikke skaber gensidige forpligtelser, og som betales af privatpersoner, der inden for rammerne af klassifikationen i ENS 2010 henhører under husholdninger, til institutionelle enheder, der er konstitueret i form af NPI'er.

97 Henset til det formål, der ligger til grund for forordning nr. 549/2013, dvs., således som det er anført i nærværende doms præmis 32, at medlemsstaternes regnskaber udarbejdes på grundlag af ét enkelt sæt principper, der ikke giver mulighed for forskellige fortolkninger, må kvalifikationen til statistiske formål af medlemskontingenter blandt de private eller offentlige finansieringskilder ikke alene tage hensyn til, om debitoren, der skal betale kontingentet, er privat eller offentlig, eller til hvilken retlig forbindelse, der i medfør af national lovgivning findes mellem denne debitor og NPI'en.

98 Der skal derimod tages hensyn til ethvert element, der kan bestemme, om kontingenterne er offentlige eller private, såsom den sammenhæng, hvori disse indgår, anvendelsen af dem, henset til de offentlige interesser, som de kan knyttes til, deres obligatoriske eller fakultative karakter, spørgsmålet, om de udgør modydelsen til den faktiske anvendelse af tjenesteydelser leveret af den pågældende enhed eller ej, samt den autonomi, som denne enhed råder over ved fastsættelsen af kontingenternes størrelse. Et kontingent som det, medlemmerne skal betale til de i hovedsagerne omhandlede nationale idrætsforbund, kan således, uanset om dets debitorer er private, og hvorledes det kvalificeres retligt i national lovgivning, med henblik på ENS 2010 have en offentlig karakter, eftersom der er tale om et obligatorisk kontingent, der uden nødvendigvis at udgøre modydelsen til den faktiske anvendelse af de leverede ydelser opkræves i en økonomisk eller social offentlig interesse til fordel for bl.a. privatretlige juridiske personer, såsom disse nationale idrætsforbund.

99 I den henseende bemærkes med hensyn til den foreliggende sag, at det fremgår af de sagsakter, der er indgivet til Domstolen, for det første, at de italienske nationale idrætsforbund, såsom FIG og FISE, således som det er blevet anført i nærværende doms præmis 52, for så vidt har et monopol inden for de sportsdiscipliner, som de hver for sig er ansvarlige for, i den forstand at sportsudøvelsen i sin offentlige dimension, dvs. dens udøvelse i formaliseret, officiel eller repræsentativ sammenhæng er underlagt deres enekompetence. For det andet omfatter disse forbunds aktiviteter i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i lovdekret nr. 242/1999 og artikel 7, stk. 5, og artikel 20, stk. 4, i CONI's vedtægter en offentlig dimension, der består i behørig organisering af konkurrencer, forberedelse til de olympiske lege og elitesportsaktiviteter. For det tredje er betalingen af kontingenter, henset til det monopol, der er omhandlet i nærværende præmis, obligatorisk for alle personer, der ønsker at udøve sportsaktiviteter inden for rammerne af det tilsvarende nationale idrætsforbund i dets offentlige dimension, eftersom enhver person, der vil deltage i forbundets aktiviteter, er forpligtet til at være medlem. For det fjerde udgør kontingenterne ikke nødvendigvis modydelsen til den faktiske anvendelse af de tjenesteydelser, der leveres af de nationale idrætsforbund, da det ikke er alle medlemmerne, der udøver den pågældende sportsaktivitet i dens offentlige dimension.

100 De kontingenter, som medlemmerne skal betale til de i hovedsagerne omhandlede nationale idrætsforbund, kunne således bedømmes således, at de er offentlige, eftersom de, da de er obligatoriske, bidrager til at finansiere de mål i offentlig interesse, der for hver sportsdisciplin forfølges af et enkelt nationalt forbund, og tilsigter at fremme idrætten generelt og navnlig elitesport, uden at disse kontingenter udgør en modydelse til den faktiske anvendelse af de således leverede tjenesteydelser.

101 I retsmødet for Domstolen har FIG ganske vist gjort gældende, at de nationale idrætsforbund helt autonomt fastsætter de nævnte kontingenters beløb, hvilket punkt det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Selv hvis der faktisk skal tage hensyn til dette element – såfremt det anses for godtgjort – ved bedømmelsen af, om medlemmernes kontingenter er private eller offentlige, skal det dog fremhæves, at en sådan autonomi ikke nødvendigvis har til virkning, at der skal stilles spørgsmålstegn ved disse kontingenters offentlige karakter.

102 Det er ganske vist rigtigt, at de nationale idrætsforbunds autonomi ved fastsættelsen af størrelsen af kontingenterne som en del af en større organisatorisk og budgetmæssig autonomi kunne være til hinder for, at disse forbund blev anset for at være meget afhængige af CONI; Dette ville ikke være tilfældet, hvis CONI havde mulighed for, inden for rammerne af sin beføjelse til at kontrollere de nævnte forbunds budget, væsentligt at påvirke disse kontingenters størrelse eller at nedsætte sin egen finansielle deltagelse i tilfælde af uenighed om de nævnte bidrags beløb, som fastsat af de samme forbund. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve disse punkter og, såfremt de nationale idrætsforbund faktiske har beføjelse til helt autonomt at fastsætte størrelsen af medlemmernes kontingenter, at afgøre, om en sådan autonomi er tilstrækkelig til at stille spørgsmålstegn ved den analyse, der er foretaget i nærværende doms præmis 100.

103 Såfremt den forelæggende ret efter denne efterprøvelse skulle nå til den konklusion, at medlemmernes kontingenter er af privat art, skal den i betragtning af det, der er anført i nærværende doms præmis 70, fastslå, at CONI's kontrol af FIG og FISE ikke er blevet godtgjort ved hjælp af kontrolindikatoren vedrørende finansieringsgraden, da disse forbund, som alene for ca. 30%'s vedkommende er finansieret af CONI, i så fald ikke hovedsageligt finansieres af offentlige ressourcer.

104 Såfremt den forelæggende ret skulle nå frem til at kvalificere de kontingenter, som medlemmerne skal betale til de nationale idrætsforbund, som »offentlige bidrag«, skal disse kontingenter ligesom den støtte, som CONI betaler, derimod klassificeres blandt de offentlige finansieringskilder. I denne henseende fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter og navnlig af FIG og FISE's resultatopgørelser for regnskabsåret 2015, som den forelæggende ret henviser til, at den offentlige finansieringsdel, der omfatter både CONI's støtte for 30%'s vedkommende og medlemskontingenterne for mere end 60%'s vedkommende, udgør mere end 90% af de samlede indtægter for både FIG og FISE, hvilke omstændigheder det om nødvendigt tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. I forbindelse med kontrolindikatoren vedrørende finansieringsgraden skal det i dette tilfælde konstateres, at disse to nationale idrætsforbund i næsten fuldt omfang er finansieret af støtte og offentlige bidrag.

105 Idet det forholder sig således, fremgår det, således som det blev anført i nærværende doms præmis 70, af nr. 20.15, femte punktum, og af nr. 20.309, litra i), sidste sætning, i bilag A til forordning nr. 549/2013, at det forhold, at en institutionel enhed såsom en NPI i næsten fuldt omfang finansieres af en offentlig sektor, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til, at det kan konkluderes, at der for dennes vedkommende foreligger en offentlig kontrol, eftersom kontrollen med de midler, der stilles til rådighed, ikke er restriktiv nok til at påvirke den omhandlede enheds generelle politik eller strategi, og sidstnævnte således stadig kan bestemme denne politik eller strategi.

106 Spørgsmålet, om der foreligger en offentlig kontrol, afhænger nemlig af den grad af uafhængighed, som NPI'en kan have ved anvendelsen af og tilknytningen til den del af indtægterne, der hidrører fra offentlig finansiering og graden af kontrol og begrænsning, som denne NPI i denne henseende kan være underlagt.

107 Såfremt den forelæggende ret i det foreliggende tilfælde når frem til at kvalificere de kontingenter, som medlemmerne skal betale, som »offentlige bidrag«, skal den følgelig efterprøve, om CONI inden for rammerne af den kontrol, som CONI foretager af de nationale idrætsforbunds offentlige aspekter i medfør af artikel 7, stk. 5, i CONI's vedtægter, begrænser sig til at kontrollere anvendelsen af hele eller en del af den finansielle støtte, som den tildeler FIG og FISE med ca. 30%, eller om CONI også

har mulighed for at helt eller delvist at kontrollere forbundenes anvendelse af disse kontingenter. Inden for rammerne af denne efterprøvelse kan den forelæggende ret alene konkludere, at der foreligger en offentlig kontrol, hvis den kontrol, som CONI udøver i forhold til den støtte, som den giver, og de nævnte kontingenter, er tilstrækkelig restriktive til at påvirke FIG og FISE's generelle politik eller strategi så stærkt, at disse ikke længere kan bestemme deres egen politik eller strategi.

108 Henset til ovenstående betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at nr. 2.39, litra d), nr. 20.15, litra d), og nr. 20.309, litra i), sidste punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013, skal fortolkes således, at der skal tages hensyn til de kontingenter, der betales af medlemmerne af en privatretlig NPI, såsom de i hovedsagerne omhandlede nationale idrætsforbund, med henblik på at efterprøve, om der foreligger en offentlig kontrol. Sådanne kontingenter kan uafhængigt af, om de skal betales af privatpersoner, og hvorledes de skal kvalificeres retligt i national lovgivning, inden for rammerne af den kontrolindikator vedrørende finansieringsgraden, der er omhandlet i nr. 2.39, litra d), og nr. 20.15, litra d), i bilag A til denne forordning, være offentlige, når der er tale om obligatoriske bidrag, der, uden nødvendigvis at udgøre modydelsen til den faktiske anvendelse af de leverede tjenesteydelser, opkræves i en offentlig interesse til fordel for nationale idrætsforbund, der har et monopol på den sportsdisciplin, som de har ansvaret for, i den forstand at sportsudøvelsen i sin offentlige dimension er underlagt deres enekompetence, medmindre disse forbund ikke bevarer den organisatoriske og budgetmæssige beslutningskompetence for så vidt angår disse kontingenter, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve. Såfremt den nationale ret når frem til den konklusion, at de nævnte kontingenter skal anses for at være offentlige bidrag, skal denne ret, selv om den offentlige sektor næsten fuldt ud finansierer de pågældende nationale idrætsforbund, endvidere efterprøve, om kontrollerne med de midler, der stilles til rådighed, er restriktive nok til reelt og substantielt at påvirke de nævnte forbunds generelle politik eller program, eller om disse forbund stadig kan bestemme denne politik eller strategi.

Sagsomkostninger

109 Da sagen i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

1) **Udtrykket »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet«, der fremgår af nr. 20.15, andet punktum, i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at det omfatter enhver foranstaltning fra en enhed i den offentlige sektor, der opstiller eller anvender bestemmelser, som tilsigter uden forskel og ensartet at underkaste alle enheder på det pågældende aktivitetsområde globale, brede og abstrakte regler eller almindelige retningslinjer, uden at denne ordning navnlig på grund af sin »overdrevne« art eller karakter som omhandlet i nr. 20.309, litra h), i bilag A til forordning nr. 549/2013 de facto kan diktere den generelle politik eller strategi for enhederne på det pågældende aktivitetsområde.**

2) **Begrebet »beføjelse til at bestemme [en nonprofit-institutions (NPI)] generelle politik eller strategi« som omhandlet i nr. 20.15, første punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013 skal fortolkes som en offentlig forvaltnings evne til varigt og permanent at udøve en reel og substantiel indflydelse på definitionen og selve gennemførelsen af NPI'ens mål, dens aktiviteter og operationelle aspekter samt de strategiske orienteringer og retningslinjer, som NPI'en har til hensigt at følge i udøvelsen af dens aktiviteter. I sager som de i hovedsagerne**

omhandlede påhviler det, henset til de kontrolindikatorer, der er omhandlet i nr. 2.39, litra a)-e), og nr. 20.15, litra a)-e), i bilag A til forordning nr. 549/2013, samt henset til de tilsvarende kontrolindikatorer, som finder anvendelse på de NPI'er, der er omhandlet i nr. 20.309 i bilag A til denne forordning, den nationale ret at efterprøve, om en offentlig forvaltning såsom den i hovedsagerne omhandlede nationale olympiske komité udøver en offentlig kontrol over de nationale idrætsforbund, som er konstitueret i form af NPI'er som de i hovedsagerne omhandlede, idet den til dette formål skal foretage en helhedsvurdering, der omfatter en skønsmæssig afgørelse i overensstemmelse med nr. 2.39, sidste punktum, nr. 20.15, 5.-8. punktum, og nr. 20.310, i bilag A til den nævnte forordning.

3) **Nr. 2.39, litra d), nr. 20.15, litra d), og nr. 20.309, litra i), sidste punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013 skal fortolkes således, at der skal tages hensyn til de kontingenter, der betales af medlemmerne af en privatretlig NPI, såsom de i hovedsagerne omhandlede nationale idrætsforbund, med henblik på at efterprøve, om der foreligger en offentlig kontrol. Sådanne kontingenter kan uafhængigt af, om de skal betales af privatpersoner, og hvorledes de skal kvalificeres retligt i national lovgivning, inden for rammerne af den kontrolindikator vedrørende finansieringsgraden, der er omhandlet i nr. 2.39, litra d), og nr. 20.15, litra d), i bilag A til denne forordning, være offentlige, når der er tale om obligatoriske bidrag, der, uden nødvendigvis at udgøre modydelsen til den faktiske anvendelse af de leverede tjenesteydelser, opkræves i en offentlig interesse til fordel for nationale idrætsforbund, der har et monopol på den sportsdisciplin, som de har ansvaret for, i den forstand at sportsudøvelsen i sin offentlige dimension er underlagt deres enekompetence, medmindre disse forbund ikke bevarer den organisatoriske og budgetmæssige beslutningskompetence for så vidt angår disse kontingenter, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve. Såfremt den nationale ret når frem til den konklusion, at de nævnte kontingenter skal anses for at være offentlige bidrag, skal denne ret, selv om den offentlige sektor næsten fuldt ud finansierer de pågældende nationale idrætsforbund, endvidere efterprøve, om kontrollerne med de midler, der stilles til rådighed, er restriktive nok til reelt og substantielt at påvirke de nævnte forbunds generelle politik eller program, eller om disse forbund stadig kan bestemme denne politik eller strategi.**

Underskrifter